

[Ebba Strange]

gælder både direkte forskelsbehandling og indirekte forskelsbehandling, navnlig under henvisning til graviditet eller til ægteskabelig eller familiemæssig stilling.«

Nu ved vi, at staten har en informationsforpligtelse, som man bl. a. opfylder ved at annoncere i dagbladene om de forskellige love, der bliver vedtaget, sådan at det kan gå ud til offentligheden, at vi altså nu har at rette os efter disse love. Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvad man egentlig har gjort for at informere statens egne styrelser og cheferne i disse styrelser om, at der er vedtaget en sådan ligebehandlingslov, således at staten, regeringen, kan sikre sig, at statens egne styrelser i hvert fald overholder de love, folketinget vedtager.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg kan af den skriftlige begrundelse for spørgsmålet fra fru Ebba Strange se, at det netop er, som det også nu er blevet sagt, den seneste tids debat i dagspressen om kvindelige politibetjente, som giver anledning til spørgsmålet.

For at bringe denne sag ind på det rette spor kan jeg på grundlag af oplysninger fra justitsministeren sige følgende:

Allerede i 1973 nedsatte rigspolitichefen en arbejdsgruppe, der skulle udarbejde forslag om ansættelse af kvinder i politiet. I arbejdsgruppens beretning anbefaledes en forsøgsordning med ansættelse af kvinder i politiet, netop ud fra at man derved kunne få et bredere erfaringsgrundlag, så man kunne overveje den fremtidige form for kvindelige deltagelse i samtlige politiets arbejdsopgaver.

Arbejdsgruppen anbefalede i øvrigt enstemmigt en udvidelse af adgangen for kvinders muligheder for ansættelse i politiet og på lige fod med mændene, herunder bl. a. deltagelse i den uniformerede ordenspolititjeneste. Dette forsøg trådte i kraft i sommeren 1977, og det er tanken at vurdere resultaterne heraf, når grunduddannelsen for de kvindelige betjente er afsluttet i sommeren 1980.

Da ligebehandlingsloven trådte i kraft den 1. juli sidste år, var forsøgsordningen kun ca. 1 år gammel, og det var på det tidspunkt også efter min opfattelse for tidligt at foretage nogen endelig vurdering af forsøget.

Det er det, der er baggrunden for, at justitsministeriet midlertidigt dispenserede fra

ligebehandlingsloven for så vidt angår politiet, en dispensation, som er tidsbegrænset til udløbet af forsøgsordningen.

Det vil som følge heraf være urigtigt af mig eller for så vidt nogen anden på nuværende tidspunkt at udtale sig endeligt om forholdene i politiet.

Om rigspolitichefens udtalelser til pressen, som fru Ebba Strange jo har citeret, kan jeg efter den orientering, jeg har fået fra justitsministeren, kort sige, at udtalelserne må ses som rigspolitichefens vurdering af den fremtidige udvikling. Om denne forudsigelse er rigtig, kan jo kun fremtiden vise.

Rigspolitichefen har i øvrigt givet klart udtryk for, at han naturligvis vil holde landets love i alle deres ord og punkter, og det gælder selvfølgelig også ligebehandlingsloven. Både jeg og spørgeren kan vist roligt gå ud fra, at alle andre statsmyndigheder har samme indstilling.

Hvad angår spørgsmålet om, hvad man gør for at informere statens egne folk om at leve op til lovene, sker dette vel først og fremmest i form af cirkulærer o. lign., der går ud om de nye love, og det plejer at være sådan, at statens embedsmænd, tjenestemænd, alene derigennem er tilstrækkeligt orienteret om, hvad lovene siger, og hvilke regler de skal følge.

Ebba Strange (SF):

Jeg takker statsministeren for den første del af redegørelsen, den del, som var citeret fra justitsministeren, men der er en del af spørgsmålet i den skriftlige begrundelse, som jeg egentlig gerne ville have nogle klare udtalelser fra statsministeren om. Det drejer sig om de ekstra udgifter, der er forbundet med, at kvinder bliver gravide, hvad mænd jo normalt ikke bliver – endnu har vi jo ikke barselorlov for mænd i dette land – for en del af rigspolitichefens udtalelse går på, at kvinder er for dyre, fordi de skal have barselorlov. På denne baggrund vil jeg spørge statsministeren, om det ikke er sådan, at det, man bevilger i statens tjeneste, er stillinger, således at hvis der er 100 eller 300 kvinder i politiet, er det altså det antal stillinger, der er bevilget – om de bliver lidt dyrere eller lidt billigere end andre stillinger, har jo også meget at gøre med, hvor syge mændene bliver – og at det herfra helt klart kan siges, at en